

SAMOBORSKI LIST

— Glasilo za lokalne interese. —

God. XII.

U Samoboru, 1. svibnja 1917.

Br. 9.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na pol godine za domaće K 2-50, vanjske K 3, a inozemstvo K 5.

Uprava i uredništvo nalazi se
TRG LEOPOLDA SALVATORA br. 3
(tiskara S. Šek.)

Uredništvo prima uprave i druge cjeniku, a
oglas, koji se više puta tiskuje, naplaćuje se
znatno povoljnije, likopisi se ne vraćaju

Iz trgovišnog zastupstva. (Izveštaj sjednice održane dne 19. travnja 1917.)

Od kr. kotarske oblasti prisustvuje sjednici pogl. gosp. kot. predstojnik Mirko Kršinić.

Od zastupstva prisutna su ova gg.: Reizer, dr. Horvat, Cesar, Geček, Ivanušević, Kokman, Šimec, Bedaničić, Novak, Bastijančić, Herceg, Filipec, Žitković i Brezek.

Sjednici predsjednik načelnik g. Josip J. u g. zapisnik vodi bilježnik g. Josip Čop.

Načelnik čita dopis kr. zem. vlade prema kojemu se proračun za g. 1917. odobrava sa dozvolom općinskog nameta od 1240/0.

Načelnik čita dopis kr. zem. vlade, kojim je zakladnica blagopok. Klementine Aschko-Milner odobrena. Prema ovoj zakladnici imaju se svake godine na sam Badnjak razdijeliti kamate ove zaklade na 6 siromaka opć. Samobor koji su navršili 60 godina bez razlike spola i pripadnosti.

Načelnik čita dopis dra. Stj. pl. Oreškovića kao ovršitelja oporuke iza pok. suca Stjepana Drčića, kojim se opć. poglavarstvu i trg. zastupstvu prigovara da nije prigodom smrti i pogreba gosp. Drčića postupalo onako kako bi moralo napram začasnom svom građaninu i mnogo godišnjem činovniku. Ujedno javlja da je pok. g. Drčić ostavio za siromake trgovišta Samobora 20 K.

Stari vatrogasac.

Napisa Bogumil Tonč.

Dijelili su se počasne kolajne u mjestu N. za dvadeset i petogodišnje zaslužno službovanje na polju vatrogasstva i spasavanja.

Istupili su prozvani. Kolajne pripjele za sedmoricu, a stavila se u vrstu šestorica.

Jedan je manjkao.

Stari član čuvarakoga odjela, „stidar Tonček“, kojim su ga imenom u cijelom mjestu nazivali, nije došao po svoju kolajnu.

A kako je on zavrijedio da nosi podijeljeno mu odličje! Revan, savjestan, i u suprot podmaklih godina bijaše on poštovan i oduševljen član. Uvijek bi s ponosom isticao, kako pripada u kolo ljudi, koji imaju plemenitu zadaću, da brane imetak svoja blišnjega.

S posebnom je radošću polazio vatrogasne vježbe, s najvećom pripravnosti branio imovinu svojih sugradjana od požara ljuta. Još prije par godina bijaše penjač. I makar da su godine navatile svoj teret na njegovu leđa, on je ustrajao u svome odjelu.

— Cijeli se život pentem kao stidar po krovovima, pa mi zbija nema drugdje mje-

Načelnik izjavlja da poglavarstvu nije poznato da je gosp. Drčić začasni građanin jer ga kao takova nema nigdje unesena ili zabilježena. A na sprovodu su bili i onako činovnici poglavarstva i gg. zastupnici prisutni.

Zastupstvo zahvaljuje u ime samoborskih siromaka. — Ključ pok. Drčiću „Slava mu!“

Poglavarstvo izvještuje zastupstvo da g. Artur Metelka iz Zagreba duguje općini još ovcu svotu za pijesak koji je prema ugovoru izavažao iz općinskog pješčanika. Blagajnik izjavlja da je g. Metelka u vojsci njega je općina opomenula a i utužila, ali bez uspjeha. Predlaže da se ovaj dug, kao neutjeriv briše. — Zast. dr. Horvat veli da to ne stoji da je ova tražbina neutjeriva. Koliko je njemu poznato posjeduje g. Metelka u Zagrebu kuće. — Zastupstvo zaključuje neka poglavarstvo nastoji svakako ovu tražbinu utjerati.

Načelnik čita dopis Županijskog odbora kojim ovaj javlja da za nabavu bika ne može iz veterinarske zaklade dopitati općini pomoć, jer se u ovoj zakladi ne nalazi dostatna svota. — Načelnik misli da bi se za nabavu bika još potrebna svota raspisala među vlasnike krava. — Zast. dr. Horvat također zagovara ovaj predlog jer je najpravednije, da vlasnici krava koji imaju od ovih koristi nose i trošak za bika. — Zast. Cesar veli da korist imade cijela op-

šta no među penjačima! — govorio je on samosvijesno.

No onda je nadošla bolest; sile su počele vidno malaksati. I onda je na jedno Fiorijanovo, na glavnoj skupštini istupio stari zidar Tonček i zamolio pokorno da ga se premjesti među čuvare — —

Vidjelo mu se, kako se teško rastaje s odjelom, u kome je počeo službovati kao čovjek najboljih godina. Glas mu je drhtao od uzbuđenosti, a rukom je grčevito tiskao penjačku sjekiricu. Kao da je osjećao, da je to posljednji puta, što nosi svoje penjačko uže, svoj svijetli penjački „karabiner“. Nikad-nikad više ne će se on popeti na dragi vatrogasni toranj, stupati među „golobradim momcima“ penjačkoga odjela, on potpun starac među tim mladima! —

Od toga dana bio je Tonček član čuvarakoga odjela, pravio red na garišima i raspisao uže, da zaštiti garišni prostor od značajne publike. Jednako i na vatrogasnim vježbama.

Tako se primakla 25. godina njegove službe. Prošao je prijedlog, da se stari čuvar odlikuje počasnom kraljevskom kolajnom.

Veselo je očekivao dan, kad će njegove grudi urešiti kraljevska kolajna kao vi-

čina od marvogojstva pak je i posve pravedno da se namet raspise na sve općinare. Zastupstvo zaključuje raspis nameta na sve općinare.

(Nastavit će se.)

Samobor za ratnu siročad.

Sredinom prošloga mjeseca objavili plakati, kako će se i Samobor — o 1000. danu rata — pridružiti općoj akciji u korist djece palih ratnika. I naša je školska omladina imala kupiti prinose u tu svrhu. Uz lijepe i topli apel, upravljena na sva dobra srca, navijestio je proglaš i Zabavno posijelo, što će ga 22. travnja, u 5 sati poslije podne prirediti mjesna pučka škola i pjevačko društvo „Jeka“, a prihod će mu biti za ratnu siročad.

Već unaprijed se je pod izvjesno znalo, da će ta dobrotvorna manifestacija biti odličnih kvaliteta. Ta znalo se je, da je svemu na čemu vrši ravnotej naše škole g. Milan Lang. Njegov plemeniti i poštivovni mar za sve, što je dobro i uzvišeno, morao je i tu uroditi prekrasnim plodovima — pogotovo gdje se je radio o mladoj omladini. Pod njegovim uzornim vodstvom morao je sve obilježiti njegov harmonični duh i sve proniknuti njegov smisao za ljepotu. A znalo se je, da će i sve naše vrijedno učiteljstvo, svatko sa svoje strane, poraditi o što boljem uspjehu. Znalo se je, kojom je pripravnosću

dijiv znak, da je punu četvrt stoljeca pripadao plemenitoj vatrogasnoj instituciji.

A sad, kad su kolajne pripjele, kad se odličja dijele, stari Tonček, on jedini, nije došao po nju — —

Ubogi, stari vatrogasac! Njegova kolajna i diploma, na kojoj je pisalo crno na bijelom o njegovim požarničkim vrinama, ležao je nepomično na stolu. Tek kad su šestorica vatrogasaca već primila na svoje grudi odličja, onda je došao red i na starčevu kolajnu. Nju je zastupnik oblasti predao jednostavno društvenom zapovjedniku da je uruči porodici odlikovanoga, a nazobne je pozvao, da svomu starom drugu kliknu „Slava!“

Vatrogasci to učiniše tronutim glasom. Jer njihov stari drug, koji je danas imao stajati među njima, počiva danas mirno i pokojno snivajući vječni san — —

Bilo je na samu Veliku subotu, kad su ga vatrogasci odjeveni u svečano ruho i pod svijetlim kacigama sproveli do vječnog pođivališta. Riječke proljetne magle vukle su se od bregova i sina je kiša sipila, kad je kretao njegov sprovod prema groblju.

Za lijesom koračala je njegova udovica. Dva sina bila su mu u to vrijeme na boj-

„Jeka“ sa svojim predsjednikom g. Mirkom Kleščićem prionula uz lijepu zadaću. Poznata je i velika glazbena kultura veleč. g. župnika Milana Zjalića, koji je imao ravnati zborovima, kao i vrsna mu suradnja č. g. Adolfa Blage, prokušana u tolikim zgodama. Znalo se, kako se i naši mališi zanosno trse oko uspjeha.

A napokon je ono, što smo slušali u „Sokolani“, a one naše diletantске pozornice, drapirane crvenim zavjesama, još nadmašilo sva naša očekivanja. Već prvu točku programa, himnu „Lijepoj našoj domovini“, pjevala je cjelokupna „Jeka“, pod ravnanjem veleč. g. Zjalića, toli skladno i takovim elanom, a mnogobrojno ju općinstvo saslušalo toli usnesenom pažnjom, da se neda ni zamisliti bolji uvod u patriotski ton te cijele priredbe.

„Proslav“ iza toga potresno nam je predočio i samu svrhu našeg sastanka G. Bogumil Toni dao je tom pjesmom ne samo izvrsnu prigodnicu, stvorenu za taj čas, već pjesmu trajne vrijednosti, te nam snažno crta jedan tipični slučaj ratne tragedije. A gđ. Anđela Šanti, učenica stručne škole, govoreći iz one crvene polutame m'rnim i jakim, odmjeranim glasom o krvavom ratničkom udesu, polučila je nelzbrisiv dojam i ganula ne samo do suza već i do jecanja.

Kad se je iza ponovnog dugotrajnog pijeska opet razmaknuo zastor, pade nam pogled na mnogo bjeline, mnogo mladost'. Djevojčice su u poluvijencu svojim djetinjim glasićima pjevale narodne pjesme („Domovini“, „U gori“, „Sanak“), posve korektno, ta uvježbao ih je g. učitelj Stjepan Kraljević, naš virtuozi organista. Ljupke narodne melodije brujale su nježno, djeca su to pjevala za djecu i hrabrila se pogledavajući na svog g. ravnatelja i pazeći pomno na svaki dirigentski kret g. katehete Blage.

Pa dodjoše mali deklamatori: Mihela Bašić iz III. razr., te je vrlo lijepim shvaćanjem govorila pjesmu „U oči boja“, stihove nezaboravnog Janka Kamenara, i mali Milek Šaban (iz II. razr.), te se vrlo samosvjesno podičio: „Ja sam Hrvat“ — lupkajući se ručicom o junačke hrvatske grudi.

Slijedeću je pjesmu preuzela iz naklonosti gđjica Ema Anger, naš samohorski slavuj, i odmah nas je čarom svoga glasa iz onog

nom polju, jedan od njih vatrogasac, koji je staroga vatrogasca po njegovoj izričnoj želji, imao da naslijedi u penjačkom odjelu.

Na sprovod mu je došlo i nešto žena, susjeda i znanica pokojnikovih. Od ostalih općinara jedva dvojica trojica. A trebalo bi, da mu je najmanje osvanuo na sprovodu mjeani načelnik ili tko od opć. odbora, da iskaže počast čovjeku, što je četvrt stoljeća stajao na hranjku imovine svih žitelja onoga mjesta. Naposljetku možda je bilo i nevrjeme krivo ovome odsuću . . .

Kad je sprovod došao na brežuljak, na put, što vodi izravno do groblja starcu je iskazana ipak jedna nenadana počast. Upravo se sa groblja vraćao odred vojnika, što su čas prije pokopali jednog svog druga iz bolnice. Zapovjednik voda zapovijedio je na počast i lijev je staroga vatroga ca ušao u groblje među vojničkim redovima. Slučajna, nenadana počast starome vatrogascu, ocu dviju sinova-ratnika . . .

Od toga je dana već prošlo nekoliko mjeseci, i danas, kad je stari „zidar Tonček“ imao biti srećan i veselo, danas ga nije više među živima. . .

nemilo sivog poslijepodneva prenijela u puno proljeće. Svojim umjetničkim, upravo dramskim, predavanjem, pjevala je ovaj puta Zajčevu pjesmu „Lastavicama“ i Hatzeovu „Majci“. Na glasoviru ju je vrlo fino pratila gđjica Zvona Pavlović.

Za tim je opet mješoviti zbor „Jeka“ izvodio lijepe slovenske narodne pjesme i riješio veoma egzaktno svoju zadaću.

I u tili se čas, dok se netom sklopio zastor, pojavio na pozornici salonski orkestar sa svim svojim instrumentima i izvodio vrlo precizno „Karišik hrvatskih napjeva“. I tu su se istakli mladinski glazbenici gđjica Zvona i mladi g. Vilim Pavlović; vrijedan im je partner bio, također na guslama, mladi g. Milan Buzina, a njihov je sklad upotpunila i vrsna igra na harmoniju.

Zaključnu je točku imao muški zbor „Jeka“, a ravnao je njime, majstorski kao uvijek, g. Ratko Buzina. Snažno su odmičevale u pjesmi „Ustaj rodo“ riječi Petra Markovića i jaki ritmovi Eisenhuthovi.

Tom vanredno lijepom moralnom uspjehu posijela pridola je još i prilika svota što se je tog dana sabrala za ratnu siročad.

S. O.

Domaće vijesti.

Imendan Njex. Veličanstva kraljice Zite. Povodom imendana Njex. Veličanstva kraljice Zite bila je u petek dne 27. travnja u župnoj crkvi u 9 s. svečana sv. misa, kojoj su prisustvovala sve oblasti, škole i naša društva.

Milodari. Za popravak kapele sv. Mihajla darovala je gđja. Kristina Lesce, 10 K; gosp. Stjepan pl. Horvat, nadšumar u. m. 6 K.

Župni ured izrazuje toplu zahvalu.

Florijanovo. U petak je sv. Florijan, zaštitnik proti požaru. U 7 sati je svečana sv. misa u župnoj crkvi. Nakon toga ide procesija do kapele sv. Mihajla, tamo je tiha sv. misa a iza toga vraća se natrag procesija u župnu crkvu.

Za spomen-ploču palim Samoborcima unišio je do sada: po g. potpu-

Kolajnu je društveni zapovjednik uručio starici-udovici u njenom stanu, u maloj urednoj kolibici, što ju je sam uredio i prizidao pokojni stari Tonček. Uboga starica bila je ganuta do suza . . .

A istoga dana poslije podne imali su vatrogasci malu zabavu u počast odlikovanih. Slučajno baš nekako u susjedstvu kolibice staroga vatrogasca.

Odlikovani su sjedjeli medju svojim drugovima i odličnim poznanicima. Manjkao je stari Tonček sa kolajnom na grudima. To su svi živo osjećali i sjetih se njegove udovice, stare uboge ženice u susjedstvu. Pošlaše joj od svega, čime su oni bili posluženi na zabavi, i njoj jedan dio. To što bi pripalo danas našem dobrom starom drugu, to neka bude njegovoj družici!

I učiniloš čin lijepe, nježne pažnje spram sirote starice. —

Kad su se sat, dva kasnije razlazili vatrogasci kuća staroga njihovog druga tonula je u potpunoj tami laticući nekako žalosno lice. — Ko da je i ona šalila za svojim stariim gospodarom, koji nije dočekao svoje kolajne. —

kovniku vit. Wagneru uloženo sabranih 183 K, gosp. J. Matijašić 100 K, gđja. Ortinsky 10 K, g. načelnik Jug sabrao u veselom društvu 6 K, od koncerta i dilet. predstava 19. i 20. veljače 355 K 40 f., 25. ožujka 167 K, a 9. travnja 263 K 60 f. — U svem je do sada sabrana svota od 1085 K.

Premještanje u sudbenoj struci. Sudbeni pristav I. razreda g. Fileus Jurčić premješten je od kr. kot. suda u Virovitici kr. kot. sudu u Sisak.

lekas prinosca za ratnu siročad, darovanih na „dan ratne siročadi“ u Samoboru: Slavna podružnica „Crvenoga križa“ 500 K, gđja. Emy Ruiz de Roxas 50 K, po 20 K: Daša bar. Lepel i g. Milan Zjalić; po 10: gg. Hirschi, dr. Horvat, Kleščić, Budi Ivan, natporučnik P., Blaga, Lang; po 7 K: Bojmila pl. Ortinsky, satnik Troha, barunica Alinoh; po 6 K: dr. Orešković, P. Petrović dr. Divković, gđja. Bračun; po 5 K: natporučnik Papp, dr. Peač, Hubalek, Schwer, Cisl, Samoborska štedionica, Franceković, A. pl. Suiyok, H. pl. Suiyok; po 4 K: Drag. Kránjavi, F. Bastijančić ml.; po 3 K: A. Filipec, Žunac, Pučka štedionica.

Po 2 K: Noršić Mijo, Šaban, Kokman Barica, Vuković Milka, R. Schik, Fistrč, Danica Štefina, Crkvenac, H. S., Z. Došen; po 1 K: Debeljak, A. Švarić, M. Belak, Škarek, Franjo Kuhar, N N, N N, Nečiteljivo, Rudolf H. Rozman.

U škrabice darovani prinosi ne mogu se poimence iskazati. Rezultat ukupni „dana ratne siročadi je ovaj:

Čist prihod zabavnoga posijela 375 K (zajedno s preplatama), miadež pučke i žen. stručne škole sabrala medju sobom i u škrabice 321 K 6 f., prinos Crv. Križa 500 K. Ukupni prihod odbiva: 3 K za podvorbu jest 1193 K 6 f., koja je svota odaslana „Zem. odboru za zaštitu udovica i siročadi u ratu poginulih vojnika kraljevine Hrvatske i Slavonije u Zagrebu.

Svima, koji su u ovu plemenitu svrhu bilo što pridonijeli, najljepša hvala, a od Boga plaća.

Dalje prinosca prima ravnateljstvo samoborske škole.

Diletantsko kazalište. Ovoga mjeseca davat će ovo kazalište dne 17. o. m. t. j na Spasovo, i to u korist gradnje hrvatskog Zitiinog doma čuvenu sakusku konverzacionu komediju „Razidjimo se“ (Cyprienne) od V. Sardoua, u kojoj taj stari majstor i nenadkrijivi komediograf u bijelstavo umjetničkim scenama, što kipte dubovitošću francuskog salona, obradjuje tobožnju rastavu braka muža i žene, — rastavu, koju je preuarečila naivna, prpošna i ničim nenatrunjena slatna mladost dražesne ženice, koja se napokon poslije sviju svojih sjajno komičnih prilika i neprilika baca po novo u naračaj svog muža — za clo život.

Kao Cyprienne gostovat će kod nas gđjica Renata pl. Miletić poznata nam iz „Svijeta“, dok će u ulosi njenog muža nastupiti na našoj pozornici kao goet g. Mirje v član hrv. em. kazališta u Zagrebu, kojemu je već u tu svrhu uprava kazališta podijelila dopust.

Uporedo s ovom komedijom sprema ovo kazalište za Duhove izvrsnu Nušičevu komediju „Običan čovjek“, o kojoj ćemo progovoriti u slijedećem broju našeg lista.

Vođovod u vatrogasne svrhe. Kako je poznato, nijesu još sveudilj u Samoboru postavljeni ni uređjeni mušai hidranti

koji bi služili u požarne svrhe. I oni otvori (vrlo rijetki!) koji danas postoje, ne će biti dovoljni za potrebe, štoto ih traži sigurnost u obrani od požara. Što znači vodopust i od kakve je odlučne važnosti kod požara, najbolje nam svjedoče gradovi, gdje se mnogo vatre uguše u zametku miazom vode iz hidranata. A kako bi nam dobro služili hidranti dokazao je i požar štagija u Obrtničkoj ulici prošle godine, kad je netko vodu ispuštao iz vodovodne ulične cijevi, ali je vatrogasci nijesu mogli mašalost upotrijebiti jer nije bilo hidrantskog nastavka, na koji bi se mogla navinuti cijevina. Na ovak način ugrožene su kuće, koje stoje u ulicama, po dalje od potoka Gradne, jer gdje nema odmah vode pri ruci, tu nema apsolutno sigurnosti kod požarne akcije. Da se uzmogne ustanoviti udaljenost točki, na kojima bi valjalo postaviti hidrante, te da se stručno odrede mjesta, gdje bi valjalo hidrante postaviti, kao i radi njihove narudžbe ovdajnje je vatrogasno društvo u sporazumku s trg. poglavarstvom zamolilo hrv. slav. vatrogasnu Zaječnicu, da izaslaže svoga tajnika g. Mirka Kolarića u Samobor, koji će stvar razviditi i staviti svoje prijedloge. Ovog tjedna prispjet će g. Kolarić, te će sa izaslancima vatrogasnog društva preduzeti očevid a zatim podnijeti stručno mnijenje. — Nadamo se, da će se izatoga doista pristupiti k nabavi hidranata, jer je u odvlači očita pogibao po imetak naših općinara, koji pravom mogu tražiti, da im vodovod mora služiti i u požarne svrhe.

Samoborska željeznica. Počam od danas pak do konca rujna izdaju se opet sveske voznih karata, sastojće iz 10 pojedinih voznih karata. Cijena sveskama e 12 K za II. razr. a 8 K za III. razr.

† **Marija Gjurin rođ. Horvat** umrla je 30. pr. mj. u 81. godini života. Pokojnica je majka supruge gosp. Šeka tiskara u Samoboru. — Sprovod bit će joj dne 2. o. mj. u 4 sata poslije podne. Laka joj zemljica.

† **Marijana Škarek rođ. Milič.** Teški udarac zadesto je gosp. Rudolfa Škareka, poreznog nadkontrolora u Prijedoru smrću njegove supruge Marijane, koja je 11. o. mj. nakon duge i teške bolesti umrla i pokopana na tamošnjem rimokatoličkom groblju. Pokojnicu oplakuje osim supruge osmero neoskrbijene dječice i ostala rodbina. Laka joj zemljica.

Kinematograf u Samoboru. Kako smo već javili uredit će se u dvorani nekadanjeg Hotela Pension kinematograf. Sada nam javljaju, da su već strojevi sa Kino prispjeli, te se već započelo sa montiranjem ovih. Predstave bi imale početi u polovic ovog mjeseca.

Prodaja samoborske željeznice. Kako dosnajemo, prodana je naša željeznica komercijalnoj banki u Pešti. Vidit ćemo, dali će novi gospodari biti bolji i hoće li litijeti nadomjestiti nedostatke, da nam vožnja kao ostale stvari u boljem redu budu. Dosadnje berlinsko društvo, malo se brinulo i nije hotjelo ništa štrcovati.

Petrolej sa obrtne svrhe. Buduć, da će se radi sakupljanja potrebnih zanika za zimске mjeseca izdavati odsele petrolej samo za neophodno nužne svrhe javne rasvjete, obrtnih pogona i poljodjelstva, te će se uslijed toga potrebitina u budućim mjesecima bezuvjetno sniziti, upozoruje trgovačka i obrtnička komora zagrebačka industrijska poduzeća i zanatlije, da sa petrolejom postupaju što štedljivije.

Općinski poslovi. Primamo iz gradjanstva slijedeće relike: Kako sada izgledju općinske putine, to se n:da opisati. Nije više moguće po njima prolaziti a kamo li kolima voziti. Sav izmet voze na putine, pa da ga barma razgrnu, već ga ostavljaju u kupovima. Voda je putine razderala, pak se nalaze sada čitave mlake po njima. Posjednici zemljišta uz opć. putine izorali su ove daleko preko opć. medje. Začudno je, da neka gg. odbornici, koji često onuda polaze na svoja zemljišta, toga ne vide.

Isto bi tako trebalo bez okolišanja urediti korito potoka Gradne. I na to bi morali odbornici upozoriti načelnika, kome to još nije poznato. — Sada bi se dalo to još sve sa manjim troškom urediti. J. B.

PROSVJETA.

Zlatna knjiga. Primamo ove relike: O Uskrsu prošle godine oari su se neki rodoljubi na teški posao, da sakupe po hrvatskim krajevima i po svima lojđinama autentčne, povjesne činjenice, koje pokazuju u kojoj mjeri i kako je hrvatski narod sudjelovao u svjetskom ratu. U tom radu pokazala se je pouke opravdanim bujasan, da ce većina vrlo zanimivih i sa nas Hrvate važnih događaja preći u zaborav, ako se odmah ne zabilježe.

Da djelo bude u svakom pogledu dostojno današnjih velikih vremena obvezali su se neki od naših najvažnijih učenjaka, književnika i umjetnika obraditi ovaj rat sa stanovišta njihove znanosti ili umjetnosti, a jedan je rodoljub zajamčio raspacenje naklade od pet tisuća primjeraka po K. 50. — —, jer se kod ovako velike knjige može štampati poradi ogromnih troškova samo onoliko knjig, koliko ih je naručeno, odnosno koliko je pretplata uplaćeno.

Ces. i kr. ratno ministarstvo i ces. i kr. ratni arhiv su prošli ovom djelu u svakom pogledu na ruku, te je zato do sada uspjele od preko 28.000 odlikovanih Hrvata, kojih su imena sakupljena, obaviti više stotina autentčnih opisa junačkih djela radi kojih im je odlikovanje podijeljeno. Od odjela za štampu u ratnom ministarstvu dobilo je uredništvo više stotina krasnih originalnih i velikih fotografija, koje prikazuju osobe, krajeve i pojedine ratne dogodovštine. Osim ovih fotografija sabrano je više stotina slika izravno od hrvatskih četa, a k tomu je glavni urednik, koji je član stana ratne štampe, obilao mnoga bojišta sakupljajući gradivo.

Iz hrvatskih zemalja je primilo uredništvo mnogo izvještaja o djelovanju pojedinih osoba, dobrotvornih društava, kao o djelovanju novčanih zavoda i drugih institucija, a izradjeni su već i mnogi opisi djelovanja osoba, koje se za vrijeme ovog rata broje među poglavice hrvatskog naroda.

Premda se je uredništvo hotimice uklanjalo svakoj, a napose bučnoj reklami, javilo se je kod nas do sada preko dvije tisuće preplatnika, koji su svoju pretplatu ili isplacili ili isplaćuju.

Uredništvo nastoji, da svi dijelovi „Zlatne knjige“ budu potpuni i cjeloviti, te da bude čim prije moguće nakon svršetka ovih teških vremena predati javnosti i potomstvu spomen — knjigu slave i žrtava, koje smo za sreću domovine i budućnost monarhije doprinijeli.

Ujedno je uredništvo pripravno svakomu, tko se za stvar interesa pokazati način, kako se gradivo sakuplja i obradjuje, a biti će zahvalno svima, koji ga u tom poslu pomognu.

Gospodarstvo.

Uputa vinogradarima glede obrane vinograda od peronospore i oidiuma.

Gledom na dosta skučene zalibe modre galice i sumpora, koje stoje na raspoložbu vinogradarima u Hrvatskoj i Slavoniji za obranu vinograda nailazi se kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljska vlada, odjel za narodno gospodarstvo, ponukanom na temelju rezultata stečenih u posljednjim godinama po vladinim vinogradarskim stručnjacima u zemaljskim ložnim nasadima i vinogradima kao i u vinogradima naprednijih privatnika u obrani protiv peronospore i oidiuma, preporučiti slijedeće.

I. Rano u proljeću, a najkasnije za rezidbe, treba koru s trsova ocistiti. Nakon rezidbe vinograda treba trsove: panj, rozgvu i pupove oprati rastopinom vapna i kalijevog hipermangana.

Na 100 lit vode uzme se 120 grama hipermangana i 4 kg svježeg gašenoga vapna.

U vinogradima, gdje se je oparilo, da tekem ljeta lišće žuti, mor ju se trsovi u proljeću oprati rastopinom zelene galice i vapna. Na 100 lit vode uzme se 10 kg zelene galice i 3 kg svježeg gašenog vapna.

Hipermangan i zelena galica ne smiju se zajedno priredjivati.

II. Najbolje sredstvo protiv peronospore jest: modra galica.

Štrcati se mora: prvi puta prije cvatnje, i to:

sa $\frac{3}{4}$ kg modre galice
 $\frac{1}{2}$ kg alauna i
2 kg gašenoga vapna

na 100 lit vode;
drugi puta odmah poslije cvatnje, i to tako, da to drago štrcanje bude po mogućnosti svakako gotovo do petrovskog tjedna, i to:

sa 1 kg modre galice,
 $\frac{1}{2}$ kg alauna i
 $2\frac{1}{2}$ kg gašenog vapna

na 100 lit vode;
treći puta po prilici tri tjedna kasnije dakle u prvoj polovici srpnja, i to:

sa $1\frac{1}{4}$ kg galice
 $\frac{1}{2}$ kg alauna
3 kg gašenog vapna.

Bude li godina kišovita biti će nužno i četvrto, a možda i peto štrkovanje.

Za ta se štrkovanja uzima rastopina kao i sa treće štrcanje.

Vinogradari, kojima je preostalo od prošle godine perocida, a nemaju modre galice, mogu mirne duše štrcati perocidom.

Za prvo štrcanje uzima dvopostotna rastopina perocida t. j. dva kg perocida na 100 lit vode i dva kg gašena vapna, a za svako kasnije štrcanje tri postotnu rastopinu t. j. 3 kg perocida i 3 kg vapna na 100 lit vode.

Mnogi je dosadašnji neuspjeh uzrokovani lošom priredbom perocida, a toga valja rastopinu perocida priredjivati osobitom pomnjom.

Za priredbu rastopine perocida potrebne su dvije veće posude obično petrolejske bačve i jedan školj.

Rastopina se pak priredjuje na ovaj način:

Rendez-vous Samoboraca u Zagrebu.

Svratište

„k, bobačkom rogu“

Elegantna restauracija. Izvršna kuhinja, dobro vino i pivo.

Preporučuje svojim cijenjenim gostima
F Horvat svratištar.

Alaun i Natr. thyosulfat

dok zaliha traje dobiva se u ljekarni M Kleščica

Kupujem kuću sa jednim ili dvim
stanovima i vrtom.—
Poblize u tiskari.

Tražim stan

u prvom katu i blizu glavnog trga. Ponude
na Ivana Hubaleka urara i zlatara.

strojno pletivo žice.

Vlasnik Šandor Hajoš.

Telef. br. 4-31. Zagreb. Jakićeva ulica 13
Izradba raznih ograda od žica, svakovrsnih
amerikanskih pruživih umetaka za krevete i
t. d. Isto se tako primaju popravci svih stro-
jeva te parnih kotlova.

Za solidnost posla jamčim.

Smrekove stabljike

5-6 godina stare, prodaje Sijepan Mihelić
Gajeva ulica br. 2.

Odmah za iznajmiti

sasvim novo uređeni stan u I katu sastoji se
iz dvije sobe, kuhinje i uzgrednih prostora
rija u kući Smidhenova ulica br 5
Obavjest: razizemno tijelo u odjetničkoj
pisarni Dr. Oreškovića.

Za prodati

Je odmah veliki lijepi divan i kredenc —
Upitati kod gđj. Alnoch

Traže se 2 naučnika

za limarski obrt, uz cijelu opskrbu. Upitati
kod Julijane Tkalić, Gajeva ulica, Samobor.

Gazdaricu

vještju svim gospodarskim kućnim poslovima
i u kuhanju, traži dr. Gijuro Horvat.

Najprikladnije darove za imendane, rođendane itd.

u velikom
izboru imade

IVAN HUBALEK

urari
draguljar

SAMOBOR, glavni trg (kraj ljekarne).

Popravci obavljaju se brzo i točno.

Pomodna kuća i tvornica rublja S. BERGERA nasljednici

Jelačićev trg br. 2. ZAGREB Jelačićev trg br. 2.

Fine vunene i svilene tkanine.

Velike skladište fine svile, fantastične tkanine po najnovijem
sklonu, engleskih tkanina za kostime, flanela za bluze i
kućne haljine te raznih podstava i barkenda.

Muško i žensko rublje kao i posteljina.

Velike skladište pamučne i platnene robe, stoinog rublja,
garnitura za kavu, vezene garniture za krevete i pokrivača
od flanela, sagova, zavjеса i tkanina za pokućstvo.

Uzorke kao i pošiljke preko K 20— šaljemo franko.

6 filira

6 filira

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

Dobije se svuda. — Stoji samo 6 filira.

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira

U ZAGREBU.

6 filira

6 filira

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačićev trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu.
Bijele figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampaši.

Specijalne skladište za baktericid. i fizikalne potrebitine.

Staklene sa odprnu dejetaka u propisani drvozna kutijama.

